

JAAANUS RIIBE: “Pime usk ei ole meie moodi!”

Kesknädalale annab intervjuu Keskerakonna Noortekoju uus esimees JAAANUS RIIBE.

Milline on Sinu senine CV? Aga tulevane? :)

Olen lõpetanud medaliga Tallinna Gustav Adolfi Gümnaasiumi reaalklassi ning Tallinna Tehnikaülikooli tööstus- ja tsiviilehituse erialal. Aastail 2006–2007 juhtisin Tallinna Tehnikaülikooli Ehitusteaduskonna Üliõpilaskonno (ETÜN), 2007–2008 Tallinna Üliõpilaskondade Ümarlauda (TÜÜL) ja seejärel töötasin Eesti Üliõpilaskondade Liidus arendusjuhina. Alates 2009. aasta augustist töötan Tallinna linnapea Edgar Savisaare referendina. Keskerakonna Noortekogus olen olnud nii Kesklinna Klubi esimees, Akadeemilise Ühenduse EKNA aseesimees kui ka peasekretär.

Mul on selge nägemus oma tulevikust, kuid mul pole kombeks sellest detailselt rääkida; mul on omad unistused ja eesmärgid. Oluline, et iga päev üles ärgetes teaksid, miks sa midagi teed ja kuidas see, mida sa teed, aitab sind sinu eesmärkidele lähemale. Juhul, kui sul puudub tänases töös kaugem eesmärk ja selge arusaam, siis ei ole mõtet ka seda teha. Soovitan inimestel olla vabamad, loomingulisemad ja julgemad, elu ja tulevik on meie endi kättes, meie endi teha ja kujundada.

Kusjuures inimesed ei tohiks karta vigu, sest kõike on võimalik teha uuesti ja paremini; fataalsust on meie elus väga vähe.

Kaotused ja eksimused tuleb pöörata enda kasuks. Lähtun põhimõttest, et kaotasin ainult siis, kui ma midagi ei õppinud.

Kirjelda oma erialavaliku kriteeriume.

2005. aastal pärast gümnaasiumi lõpetamist oli mul võimalus minna Eestist ära Inglismaale – sain kahte väga heasse Inglise ülikooli stipendiumi, õppima kas ajalugu ja poliitoloogiat või õigust. Kuid läksin viimasel päeval, viimasel tunnil dokumentidega Tehnikaülikooli, helistasin isale ja küsisin: „Ütle üks aus eriala, mille üle mees võiks uhke olla.“ Isa mõtles ja ütles: „Ehitusinsener!“ Seejärel läksingi otsejoones ehitusteaduskonda ja ütlesin, et soovin saada ehitusinseneriks. Selgus, et otse sellenimelist eriala ei ole ja nad pakkusid „ehitustehnikat“ (konstruktsioonid). Selle valisingi. Olin kindel, et kui lähen Eestist ära, siis tagasi tulla on raske.

Uskusin, et mul on Eestile pakkuda midagi, millest maailmas kaotaksin nii mina kui ka minu Eesti, pealegi oli mul kogu aeg olnud ka reaalinete peale annet, ja sellega oli valik tehtud.

Kirjutasin eelmisel aastal Postimehes („Noore inimese raske valik“ 17.06.2010), et minu valikut mõjutasid ka õpitava ameti maine ühiskonnas, lubatud keskmine palk, sisseastumiskonkursi suurus ja eriala üldine populaarsus. Kõik need kriteeriumid olid paljulubavad.

Juba ülikooliajal sain hakata „ehitama“ – olen üles ehitanud Tallinna Üliõpilaskondade Ümarlauda (TÜÜL), kaasa aidanud mitme noorteorganisatsiooni arengule ja jätkan oma ehitajatööd Keskerakonna Noortekogus.

Millistes noorteorganisatsioonides oled osalenud, mis teemadel nendega koos avalikult sõna võtnud? Anna palun hinnang Eesti noorteorganisatsioonide eluvõimele.

Olen osalenud paljudes organisatsioonides: Gustav Adolfi Gümnaasiumi õpilasmavalitsus, Eesti Väitlusselts, Tallinna Tehnikaülikooli üliõpilasesindus, Tallinna Üliõpilaskondade Ümarlauda, Eesti Üliõpilaskondade Liit, Eesti Noorteühenduste Liit (noortepoliitika juhtgrupi liige) jt. Olin pikka aega Tallinna Linna Noortenõukogu aseesimees.

Foto: Külli Kraner

Loe edasi lk 4!

VALIK: Kui järjest rohkem noori on Eestist lahkumas, siis Jaanus Riibe on otsustanud siia jääda, sest arvab, et hiljem oleks raske tagasi tulla. Oma tegevusjanu on ta suunanud aktiivsele osalusele mitmes noorteorganisatsioonis, kus näeb paljulubavat tulevikku.

Juhtkiri

Ülekohus tuleb sundüürnikele heastada

HEIMAR LENK
Riigikogu liige

Loosungid „Eesti on koduomanike ühiskond!“ ja „Avalik võim peab soodustama kodu omamist!“ on pärit Riigikogu menetluses olevast IRL-i seaduseelnõust koduomanike maamaksu vähendamise kohta. Selle seadusega tahavad Isamaaliit ja Res Publica jätta ühiskonnale muljet, et kaitsevad kodukollet ja perekonda. Kuid ma ei saa seda uskuda!

Just needsamad erakonnad on oma seadustega tuhandeid eestlasi nende kodudest julmalt välja ajanud. Nad on toime pannud uskünditamise omaenda rahva kallal. Omandireformi käigus kaotas oma senise kodu umbes 100 000 inimest.

Reformi algusest möödub tänavu 13. juunil kaksikümneks aastaks. Kodust ilma jäänud sundüürnikud tähistavad kurba tähtpäeva koos stalinliku küüditamise aastapäevaga, rõhutades eestlaste topeltkannatusi. Mart Laari esimese valitsuse ajal, kui sotsiaaldemokraat Liia Hänni jaoks seati sisse isegi reformi-ministri ametikoht, võttis omandireformi kohutavad mõtted ja tagastatavate majade üürnike hakati kohtlema kui elajaid. Stalin vedas eestlasi Siberisse loomavaguneis, eestlased ise küüditasid oma rahvuskasasid kui loomi nende kodust otse tänavale. Kassid-koerad visati järele ja oli hulk juhuseid, kui vananimene jäigi esimeseks ööks kuuse alla. Enamasti korjasid sugulased kodukaotanu järgmisel päeval üles ja viisid kuhugi suvilasse või maale. Ajakirjanikuna olen ise seda korduvalt pealt näinud ja ajalehte või teleekraanile pannud. Isiklikult olen omandireformi käigus kaotanud kodu kaks korda: kõigepealt ema-isa eluase-meks olnud lapsepõlvkodu ja siis ka omaenda muretsetud kodu.

Ükski valitsusjuht pole sundüürnikelt kodude röövimise eest andestust palunud.

Kui hiljuti tulid rahvuslased välja nõudega kõik stalinlikule küüditamisele kaasa aitajad üles leida ja kohtu alla anda, siis sundüürnikud ühinevad selle nõudmisega. Lisades aga omalt poolt juurde, et vastutusele tuleks võtta ka Eesti omandireformi julmad elluviijad. 17. septembril 1997 pakkus Mart Siimanni valitsuse majandusminister professor Jaak Leimann välja, et riigieelarves tuleb ette näha sundüürnike kannatuste ja kodukaotuse rahaline hüvitamine. Kahjuks ei jõudnud see valitsus kavandatut ellu viia, sest taas tuli võimule Mart Laari valitsus, kes sundüürnike koduõigusest enam kuuldagi ei tahtnud.

Sotsiaalteadlane Aili Aarelaid on tähendanud, et omandireform on osa Eesti kultuuritraumast. Omandireformi ohvritest sundüürnikud ei unusta riigi poolt tehtud ülekohut ega ole loobunud ka nõudest, et Vabariigi Valitsus ülekohtu heastaks. Kui minister Leimannilt tookord küsiti, kui suureks kujuneks kompensatsioon, siis vastas ta, et umbes 10 miljardit krooni oleks see summa, millest 100 000 sundüürnikku ilma jäid, sest nad ei saanud oma korterit EVP-de eest erastada.

Tuletan meelde, et see summa öeldi välja 1997. aastal ja korterite tolleaegsetest turuhindadest lähtuvalt. 2011. aasta juunis nõuavad omandireformi ohvrid või nende järeltulijad ning nende esindusorganisatsioon Eesti Üürnike Liit riigilt kompensatsiooniküsimuse arutamist, ja seda elamispinna praegusest turuhinnast lähtuvalt. Sajalt tuhandelt Eesti kodanikult võeti ära nende kodu, ja mitte keegi pole kavatsenudki seda ülekohut heastada. Ükski valitsusjuht pole sundüürnikelt kodude röövimise eest isegi andestust palunud.

Riigikogu võttis 13. märtsil 1996 vastu seaduse “Euroopa Riniimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ja selle lisaprotokollide ratifitseerimisest”. Eesti parlament tegi selle seaduse vastuvõtmisel reservatsiooni: konventsiooni ja selle lisaprotokollide sätteid ei laiene Eestis omandireformi seadustele! See ebaõiglus kestab tänini. Kuid sundüürnikud ei kavatse edaspidi sellega enam leppida!

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Poliitikatoimetaja Ivri Vee ivari@kesknadal.ee 6 274 573
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Puudulik maamaksueelnõu

Riigikogu Keskfraktsioon tegi ettepaneku menetlusest välja hääletada maamaksu seaduse muutmise seaduse eelnõu selle puudulikkuse tõttu. Kalev Kallo (*pildil*) rõhutas, et kodualuse maamaksu kaotamist pole võimalik praegusel kujul arutada, sest koalitsioonierakondadel puudub teraviklik nägemus seaduse rakendamise ja selle tagajärgedest.

“Rääkimata rohketest kirja- ja stiilivigadest on vigane ka eelnõu sisu,” selgitas Kallo. “Me ei leia eelnõust mingit tagajärge ja mõjude analüüsi. Tegemist on kohalike omavalitsuste tulubaasi järjekordse vähendamisega. Me ei leia eelnõust ka kompenseerimismehhanismi, sest seda ei ole ega kavatsenud luua.” Kallo ütles, et eelnõus on mitte ainult keskerakondlaste, vaid ka Rahandusministri teeriumi hinnangul palju arusaamatut ja ebaselget. Igasugune idee makse vähendada kahtlemata meeldib rahvale, kuid vaja on analüüsida selle tagajärge. Kesknädal lisab, et selline eelnõu nagu IRL-s väljaimetud maamaksu oma saab meeldida ainult rumalale ja ahnele rahvale, kes tahab, et keegi teine tema kulutused kinni maksaks. Samuti paistavad selle eelnõu tagant Urmas Reinsalu järjekordsed kõrvad Tallinna tulubaasi ründamiseks. Meenutagem tandem Reinsalu–Vaher üht varasemat kuulusetut eelnõu pealinna volikogu kohtade arvu suurendamisest ja sellele justkui järgnema pidanud Keskerakonna suurest valimiskaotusest Tallinnas. Samamoodi tagurpidi võib minna ka maamaksueelnõuga.

Riigiettevõtete juhtide palku ei kärbita

Keskerakonna algatatud riigiettevõtete juhtide töötasudele piiri seadva eelnõu esimesel lugemisel Riigikogus rõhutas Keskfraktsiooni esimees Kadri Simson (*pildil*), et need töötasud ei tohiks ületada presidendi ametipalka – 6000 eurot. Koalitsioonisaadikud Keskerakonna eelnõud muidugi ei toetanud. Simson ütles, et põhiseaduse järgi on kõrgeim vastutus Vabariigi Presidendi, aga praegu oleme olukorras, kus riigipea ametipalk ja ministrite ametipalgad on väiksemad kui mõnel riigi äriühingu juhataja liikmel. Riigiettevõtete juhtide palgad tõusid tema sõnul ka majanduskriisi aastatel, mil nende alluvate palku külmutati või vähendati.

„Tegelikult võib ülikõrgeid palku piirata ka ettevõtte nõukogu. Selleks pole vaja tingimata Riigikogu otsust. Seda pole aga suudetud või soovitud teha, seega on reaalse vajaduse nõukogusid seadusega suunata,” lisas Simson. Ta ütles veel, et riigi osalusega ettevõtetel tuleb üles näidata solidaarsust ning kärpida kõrgustesse kerkinud töötasusid. Ettevõttejuhi palk peab olema vastutusega kooskõlas.

Kesknädala meelest on kõige kurvem see, et paljud Eesti kodanikud ja maksumaksjad pidid kriisiajal hüvasti jätma töökohaga või üle elama pankroti, palga kärpimise või sellest koguni ilmajäämise tõttu tuli paljudel kodumaalt lahkuda. Kui erasektoris ongi omad riskid ja oma suur vastutus, siis riigiettevõtte puhul ei peaks juht elama nagu vanajumala seljataga, vaid vastutama koos oma töötajaskonnaga. Väikegi kärbe oleks näidanud mingisugusegi moraali säilimist rahva raha jagamisel. Aga mida pole, seda pole, ja nagu Simsoni tutvustatud eelnõu näitab, seda ka ei tule.

Tallinna–Monte Carlo ralli reklaamib kultuuripealinna

Tallinlastel vedas, et esimene elektriautode maratonsõit läbi Euroopa toimub just nüüd, mil Tallinn on Euroopa kultuuripealinn. 2. juunil startis Tallinnast 15 elektriautot, mis läbivad 3500 km pikkuse teekonna ja jõuavad sihtpunkti 11. juunil. Ajaloolisele rallile andis stardi Eestis ametlikul visiidil viibinud Monaco vürst Albert II. Ralli patroonideks on Tallinna linnapea Edgar Savisaar ja Monaco vürstiriigi aukonsul Eestis Jüri Tamm.

Koostöökokkuleppe kohaselt reklaamitakse kõigis linnades, mida ralli läbib, Tallinna kui 2011. aasta Euroopa kultuuripealinna. Maratonsõit edendab ener-

Kui elektriautode maratonsõit jõuab Monte Carlosse, saabub sinna ka ralli patroon ja kultuuripealinna Tallinn linnapea Edgar Savisaar.

giastu ja kliimahoio põhimõtteid ning innovaatilisi tehnoloogilisi lahendusi ning aitab tugevdada Euroopa regioonide koostööd.

Teekond kulgeb läbi kaheksa riigi ning hõlmab selliseid linnu nagu Helsingi, Turu, Stockholm, Norrköping, Jonköping, Strömsnäsbruk, Malmö, Kopenhaagen, Rødby, Puttgarden, Lübeck, Hamburg, Hannover, Kassel, Grünberg, Heidelberg, Baden-Baden, Freiburg, Zürich, Bern, Lausanne, Genf, Aymavilles, Torino, Cuneo ja Monte Carlo.

HIIBUSE NÄDAL

REFORMIKATE POLIITIKA KÄIB RAHVALE LÄBI TALLINNA

Edgariga debateerimisest

Vt. ka Kesknädalast: 18. mail – “Trend: vaid kaks parteid”, 1. juuni – Edgar Savisaare intervjuu poliitilistel päeva-teemadel.

Rõõmu ja rahuloluga lugesin Erakonna esimehe intervjuud viimases Kesknädalas, milles Edgar Savisaar kutsus mind avalikule debatile. Olen seni ajani peasekretär Priit Toobali ja ka viimasel ajal ootamatud muutused läbi teinud Jaanus Karilaid esinemistest aru saanud, et debateerida võib küll, kuid üksnes omade ringis Erakonna sees.

AIN SEPPIK
keskerakondlane

Mina arvasin, et see ongi Partei pealiin, kuid ma õnneks eksisin. Pealiini määrab ikkagi meil esimees, ning see on nüüdsest selgemast selgem: debateerida tuleb laia avalikkuse ees, näiteks rahva poliitika-lehes Kesknädal. Seega olen nii mina kui ka Kalle Laanet jpt õigesti elik siis pealiini kohaselt käitunud, debateerides avalikult ja mitte kuskil öö varjus ning selle eest tuleks meid kiita; ning laita meid kritiseerinud mõttekaaslasti. Ma loodan, et need pealiinist kõrvalekaldujad saavad nüüd esimehe intervjuud lugedes isegi aru oma ekslikest seisukohtadest ning teevad sellest vastavad järeldused. Täiesti uudne on minu jaoks ka

see, et Edgar Savisaar annab debateerimiseks nn blankoveksli – ehk siis debateerida võib minu arusaamist mööda ükskõik millisel teemal. Ma saan aru, et siis on avatud debatt ka nn idaraha teemadel. Minu seisukoht on siin jätkuvalt selge: igasugune salajane rahaküsimine Venemaalt ükskõik millisteks eesmärkideks ei ole meie poliitilises kontekstis lubatav. Ka valimistulemused näitasid, et rahvas meid selles osas ei mõista. Ma tean, et esimehel on selles osas teine arvamus, kuid kas me peaksime detailides selles küsimuses avalikus meedias debateerima, selles ma tõsiselt kahtlen.

Debateerida võiks veel kahtlemata demokraatia olemuse üle: ka siin on meil

erinevaid nägemusi. Kuid vastuolud ei ole antagonistlikud. Meil on olulisi erinevusi näiteks personalivaliku küsimustes. Minu arvates on see valik ülimalt subjektiivne ning paljud teenekad ja Erakonnale palju andnud inimesed on jäänud põhjendamatu tähelepanuta. Ka selle üle võiks debateerida. Debateerida võiks ka meie PR-võtete üle, eestikeelsete valijate poolehoidu üle, Keskerakonna tulevikunägemuste üle ning ka näiteks naiste ja meeste võrdõiguslikkuse üle, ning veel paljudel teemadel. Ning mulle teeb lausa erakordset rõõmu, et Edgar Savisaar on lõpuks ometi sellise avaliku debati algatanud.

Kuid mõningate teemade üle vaidlemine võiks toimuda ka mingis muus vormis kui avalik debatt. Kõiki erimeelsusi ei maksaks ikka ka Erakonnast välja kanda ning enne seisukohtade selginemist võiks töepoolest mõttekaaslaste vahel asjad selgeks rääkida.

Kuid ma tahan kohe selgitada, et terves reas küsimustes olen ma Edgar Savisaarega sarnastel seisukohtadel. Näiteks

toetan ma meie esimeest väga selgelt selles, et Eesti–Vene suhteid tuleks oluliselt parandada ja laiendada. Ning olen alati toetanud. Ka on meie arusaamad Erakonna juhtimisest paljudes osades kattuvad, kuigi mitte kõiges. Samuti toetan ma noorte edutamist, mida meie esimees on ka pidevalt teinud.

Kuid debatt debatiks. Esimehe ettepaneku kandideerida tema vastu kongressil Erakonna esimeheks pean ma küll tagasi lükkama. Siin on minul põhimõtteline arvamus, et ühe ja sama põlvkonna meest ei ole mõtet teise vastu vahetada. Mulle meeldib Edgar Savisaare idee, et keegi peaks kongressil ikka tema vastu kandideerima ning see oleks igati loomulik. Meie esimehe kriitika Reformierakonna aadressil on siin igati kohane.

Kui aga rääkida üldse vastaskandidaatidest, siis peaks see olema keegi noorema põlvkonna poliitik. Meil Erakonnas on tänaseks kasvanud juba piisavalt palju poliitikut, kes võiksid Erakonda juhtida. Minu eelistusteks oleksid Kadri Simson ja Jüri

Seppik

Ratas. Kuid kõige tähtsam oleks demokraatia jaoks, et keegi kindlasti kandideeriks – ning see ei oleks kindlasti Edgar Savisaare kukutamine, nagu arvavad Kesknädala ajakirjanikud Reinde ja Veiserik, vaid demokraatia Erakonna põhikirja 2.3.1 mõttes, mis sätestab Erakonna

iga liikme õiguse olla valitud Erakonna juhtorganisse.

Lõpetuseks tahaksin veelkord tunnustada Keskerakonna esimeest avalikule debatile üleskutsumise eest, ning loodan, et see kujuneb sisukaks ja edasiviivaks.

Ebaintelligentne valitsus ja intelligentne opositsioon

Riigikogus arutati 30. mail koduomanike maamaksust vabastamise seaduseelnõu. Kui see seaduseks saab, hakkab kohalikele omavalitsustele laekuma 17 miljonit eurot vähem tulu.

Riigikogu liikmete küsimustele oli tulnud vastama ka peaminister Andrus Ansip, kes ei jätnud kasutamata võimalust välja näidata oma „nõrdimust“ selle üle, kui rumalaid küsimusi peamiselt Keskfraktsiooni liikmed temasugusele üliarenenud ajuga mehele suudavad esitada.

Riigikogu liige Mihhail Stalnuhhin küsis peaministrilt seepeale järgmist: „Loodan, et nõustute minuga, et meie kõik siin saalis olivad oleme legitiimselt seaduslikult oma kohal Riigikogu liikmed, teie – peaministrina. Loodan, et nõustute, et meil on õigus teile küsimusi esitada ja saada rahulikku, asjalikke vastuseid. Meie kuuleme teilt selliseid lauseid, et „hämmastav on sellest Riigikogu liikmetelt kuulda“ või „ärge enam tehke seda“. Selgitage mulle kui Riigikogu liikmele, mida veel me ei tohi teie käest küsida, et, Jumal hoidku, te ei ärrituks?“ Seepeale teatas Ansip upsakalt, et intelligentne inimene saab isegi aru, mis on kohane ja mis on rumalus ning et tema tahaks intelligentseid küsimusi kuulda kogu aeg.

Grammatiline õudus

Maamaksust vabastamise seaduseelnõu sisu on täidetud populismi ja ebaõiglusega, nii nagu Eesti parempoolsetele omane. Selles pole midagi üllatavat. Kuid tähelepanu ja hämmastust tekitab seekord

asjaolu, et eelnõu on kirja pandud ääretult vigases eesti keeles.

Refereerime siinkohal Stalnuhhini ironiseeris oma sõnavõttu terast sõnavõttu seaduseelnõu keelevigasuse teemal. Tema sõnul jäi see aspekt teenimatult kõrvale ning sellele pole piisavat tähelepanu pööratud. Stalnuhhin ironiseeris oma sõnavõttu, et koduomanike maamaksust vabastamise seaduse puhul on tegemist fantastiliselt uudse ja modernistliku eelnõuga eesti keele valdkonnas.

„Vaadake, mina ei ole eestlane, mul võivad mõnikord sõnad segi minna, aga seda seletuskirja kirjutasi kindlasti eestlased ja sellist asja näen ma esimest korda elus, kuigi ma olen siin seitse aastat Riigikogus olnud,“ märkis Stalnuhhin. Ta tõi välja, et seletuskirjas oli kirjutatud „punktiga“ asemel „punktiga“. Seletuskirja järgmises lauses on sõna „jõutamine“: „algatajad plaanivad seaduse jõutamist“.

„Ausalt, käisin ja küsisin eestlaste käest: on selline sõna olemas? Mõne sõna puhul vaatasin õigekeelsuse sõnaraamatust järele ka. No hea küll. Uute sõnade väljamõtlemine – seda juhtub vahetevahel,“ ütles Stalnuhhin leplikult.

„Aga kuidas te saate aru sellisest lausest: „Lõõgi alla on sattunud just põlisasumitele elanikud“? Kellele elanikud ja

Stalnuhhin

kuidas selles käändes sattusid lõõgi alla? Esineb modernismi ka selles, kuidas kasutatakse modaalseid verbe. Järgnev lause on nii meeldiv, nagu kontrolliks vihikuid vene kooli eesti keele tunnis 6. klassis: „... teiselt poolt näitab statistika, et oma kodu omamine, ka majanduslikult kõige efektiivsem eluviis.“ Kuhu jäi „olema“ vastavas pöördes?“

„Kollegid, mõni lause muidugi üllatab veel rohkemgi. Vaadake, siin on ausalt kirjas, et eelnõuga ei võeta kasutusele uusi termineid. Uusi termineid siin ei ole. See on puhas tõsi,“ lisis ta.

Selle iseloomustamiseks, kuidas käiakse ümber eesti keelega, tõi Stalnuhhin välja

järgmise lause: „Eelnõu toob maamaksu kaotamine ning koduomanikuks olemise soodustamine näol kaasa mitme positiivseid sotsiaalmajanduslikke mõjusid.“

„Kollegid, ühes lauses, kus on kokku, kui ma ei eksi, 11 sõna, on 3 viga, 3 vigast vormi. Kes siin räägib intelligentsusest? Aa, peaminister rääkis intelligentsusest. Kas see on piisavalt intelligentne sellise asjaga siia Riigikogu ette tulla?“ küsis Stalnuhhin.

Eelnõu sisu vastavuses vormiga

Järgmise lause kohta arvas Stalnuhhin aga, et see peaks entsüklopeediasse pandama. Lause kõlas järgmiselt:

„Eelnõu vähendab survet sotsiaalhoolekande süsteemile vähenevat survet, laste arvu seost elamispinna ruutmeetrite arvuga ning põlisasumite säilimist.“

„Vaadake, eesti keele filoloogina ütlen ma teile: siin on üks verb, eelnõu vähendab, ja ta käib järgmiste osade kohta. Järgmine kord, kui kirjutate, siis vaadake seda asja. Eelnõu vähendab survet. Nõus. Isegi ei hakka uurima, mis kuradi see vähenevat survet veel. Aga see verb käib ka järgmise lause kohta: eelnõu vähendab laste arvu. Kuidas nii? Eelnõu vähendab põlisasumite säili-

mist,“ ütles Stalnuhhin. Stalnuhhin tänas kõiki, kes seda eelnõu ette valmistasid. „Ma arvan väga intelligentset, et eelnõu sisu on täiesti vastavuses sellega, kuidas ta vormistatud on,“ ütles rahvasaadik.

Lisaks pöördus Stalnuhhin Riigikogu spiikri Ene Ergma poole, viidates, et Riigikogul on ikkagi teatud normitehnilised reeglid olemas. „Nii et õnne tööle eelnõu läbilükkamisel! Mis meil ikka, filoloogidel, siin rääkida on?“ märkis Stalnuhhin lõpetuseks.

Indrek Veiserik

Keskerakond esitas IRL-i puuduliku eelnõu parandamise ettepanekud

Riigikogu Keskerakonna fraktsioon esitas maamaksu seadusele muudatusettepanekud, et kaotada eelnõust praak, mis praegusel hetkel ei võimalda inimestele maamaksust vabastamist. Lisaks soovitakse muudatustega kompenseerida omavalitsuste tulude vähenemine ning parandada eelnõu kvaliteeti. Riigikogu Keskerakonna fraktsiooni esimehe Kadri Simsoni sõnul poleks Riigikogu tohtinud maamaksu seaduse eelnõu sellisel kujul isegi menetlusse võtta. „See seaduseelnõu viib meie üldise õigusloome kvaliteedi alla, kuna eirab seaduse struktuurile ja sisule esitatavaid nõudeid.“

Terane mõte

“Ei viitsi Edgar siin midagi suvekuumuses debateerida Ilvesega. Pealegi sõimab rahvas lvest niigi.”

TOOMAS PUURMANN blogis wabariigi wärk 1. juuni artiklis “Karilaid provotseerib: Oviir presidendiks”.

JAAANUS RIIBE: “Pime usk ei ole meile omane!”

Algus esilehel

Kogu üliõpilasaja ja hiljemgi olen seisnud tasuta kõrghariduse ja üliõpilaste sotsiaaltagatiste eest, viimastel aastatel on neile lisandunud ka õppelaenu hüvitamise ja noorte tööhõive küsimused. Paraku jääb mulje, et valitsuserakonnad loodavad, et noored ei käi valimas ega suuda nende positsiooni kõigutada, seepärast ei peanad ka noorte küsimusi oluliseks. Noortel tuleks üheskoos näidata, et need erakonnad eksivad. Euroopa Komisjoni töö- ja sotsiaalküsimuste volinik László Andor ütles märtsis ajakirjanikele, et kui ühes riigis on suur tööpuudus ja samal ajal ka noorte tööpuudus ulatuslik, siis viitab see valitsuse majanduspoliitika üldisele läbikukkumisele. Koos väljäreändega on kokkuvõttes tegemist suure proovikiviga tänasele valitsusele. Eesti noorteorganisatsioonide eluvõime on hea. Viimastel aastatel on noortühenduste rahastamine kahjuks vähenenud (Haridus- ja Teadusministeerium lõpetas poliitiliste noortühenduste toetamise), kuid üldine suund on õige. Kõige suurem oht

Olin kindel, et kui lähen Eestist ära, siis tagasi tulla on raske. Uskusin, et mul on Eestile pakkuda midagi, millest ilmajäämisel kaotaksin nii mina kui ka minu Eesti.

kodanike- ja noortühendustele on tugevate erakondade soov neid politiseerida. Loodan, et sellised katsed ei lähe läbi, sest tugevatest kodanikeühendustest on erakondadel rohkem võita kui kaotada. Keskenduda tuleks koostegemisele.

Mis on saanud kesknoorte akadeemilisest ühendusest? Miks seda vaja on? Eesti Keskerakonna Noortekogu Akadeemiline Ühendus (EKNA) asutas eelmisel aastal minu

eestvedamisel Tallinna tsentristlike üliõpilaste ühenduse ehk EKNA Tallinna klubi. Viimastel aastatel on EKNA kaasa rääkinud kõikides tudengeid puudutavates küsimustes, oleme kohati teinud seda aktiivsemalt kui tegutsevad üliõpilaste katusühendused. Selle taustal on meid märganud ja üliõpilaste toetus on kasvanud – nt Tallinna Tehnikaülikoolis on meil kahe voliniku asemel nüüd kuus, Tartu Ülikoolis valiti eelmisel aastal kesknoorest aseesimees jne. EKNA-t on vaja, et tasakaalustada erinevaid arvamusi – nt millised peaksid olema tudengite sotsiaaltagatise, Eesti kõrgharidusruum üldisemalt, üliõpilaselamud. EKNA jälgib hoolikalt kõiki kõrgharidusprotsesse, hoides n-ö kätt pulsil, ja kui on vaja, siis reageerib. Vaikselt ja ilma suurema kärata – nagu seda tehti 2009. aasta eelarvekärbete puhul! – ei ole enam võimalik üliõpilaste huvidest üle sõita.

18. mai Kesknädala juhtkirjas kirjutas Keskerakonna noortekogu peasekretär Tõnis Mölder, et Eesti noored pole enam poliitika-huililised, ja 25. mai Kesknädalas kirjutas noortekogu eelmine esimees Raivo Tammus, et noored ei mäss enam. Kas tõesti on olukord nii hull? Olukord ei ole nii hull. Siin on tegelikult kaks küsimust. Kõigepealt, ainult rusikaga vehkiva, räuskava ja saamatu poliitika ei ole sugugi jätkusuutlik. Ei saa küsida „miks noored ei mässa?“, vaid olulisem on „mille eest või mille vastu?“. Kui eesmärgid, sihid ja poliitilised nõudmised on läbimõeldud ja selged, siis tulevad ka noored kaasa. Ühendustel, kel pole poliitilist veendumust või kui ei suudeta valida selget poolt, pole ka tõsiseltvõetavat poliitilist sisu. Kui meil on sisu, eesmärgid ja selged seisukohad, siis võetakse meid tõsiselt, ja noored järgnevad meile – kui vaja, ka mässama.

Teiseks – olulist rolli mängib võimaluste paljusus. Erakond või noortekogu ei ole ettevõtlike inimeste jaoks ainus koht, kus ühiskonnaelus kaasa rääkida. Samas on aktiivsete ja paar käiku ette nägevate juhtide olemasolu poliitiliste noortühenduste jaoks eluküsimus. Julgen väita, et paljude Eesti erakondade probleem on selles, et ühelt-

PÕLVKONDADE KÄEPIGISTUS: (Vasakult) Jaanus Riibe, Keskerakonna noortekogu endine esimees Raivo Tammus ja kesknor Vladimir Svet Tallinna raekojas linnapea ja erakonna esimehe Edgar Savisaarega.

poolt kutsutakse aktiivseid, laia silmaringi ja suure töövõimega noori tulevikutegijaid liituma, ja siis, kui nad „paati“ astuvad, ei osata nende võimetele vastavalt

likult on tegemist erinevate arvamuste vahelise debatiga, mille tulemusena kerkivad esile kandvamad argumentid ja sünnib hetketõde. Debateerida võiks rohkem ja

on valesti?“, vahetada informatsiooni, kuni neil jätkub julgust diskuteerida, arutada ühiskonna puuduste üle ja korraldada aktsioone, avaldada meelt, on lootust, et asjad lähevad paremaks. Keskerakonna Noortekogu julgub välja tuua ühiskonna valupunkte ja seepärast me kujundamegi homse Eesti näo. Lisaks on meie noorte plusiks ainulaadne kogemus: kommunistliku süsteemi mälestus ja värske vabaduse, demokraatia kogemus. Need kaks kokku annavad meile eelise – Euroopa Liidus ja laiema maailmas toimuvaid protsesse laiema nurga alt. Kokkuvõttes, Eesti lähiajaloolised kokkupuuted totalitarismiga on muutnud meid selliseks, et pime usk ühte või teise ideoloogiasse ei ole meie moodi. Vastupidi, noori iseloomustab skeptilisus informatsiooni suhtes, julgus uurida, julgus kahelda.

Mis on Sinu arvates Eesti noorte suurim probleem?

Tasulise hariduse suure osakaalu tõttu on paljud noored sunnitud tööle käima. Noorte kõrge tööpuuduse olukorras (2010. aasta esimeses kvartalis üle 40%) ei ole võimalik tööd leida, mille tulemusena paljude haridustee katkeb. Poolik haridus või “poolikud spetsialistid” on probleem. Kujutlege ette arsti või ehitusinseneri, kes töö käigus alles hakkab tegema viga ja õpib

seid, mida oleks pidanud omandama praktikumis või loenguruumis.

Kas kesknoortekogu toetab Hispaania noorte piüdlusi juhtida Euroopa valitsuste tähelepanu noorte suurele tööpuudusele ja seega justkui noorte mittevajalikkusele? Kas Eestis oleks vaja samamoodi avalikult võidelda, või piisab erakondade vahelistest jalgpallimatšidest?

Oleme viimase aasta jooksul pidevalt juhtinud valitsuse tähelepanu kõrgele tööpuudusele noorte hulgas. Noorte edukas integratsioon tööellu on ühiskonna ja ettevõtete seisukohast ülioluline, samuti on see väga tähtis noortele endile, nende tervisele ja heaolule ning kontrollile oma elu üle. Hetkel on probleemi teadvustamisest selgelt vähe ja vaja oleks pikaajalist plaani. Sotsiaalministeeriumi andmetel on noorte töötuse määr viimaste aastate jooksul kasvanud üle viie korra ja muutunud ühiskonnas väga tõsiseks. Kusjuures eriti suur on töötaolek noorte meeste hulgas. Ohu märk on seegi, et noorte hulgas on kasvanud pikaajaste töötute osakaal. Seni ei ole me valitsuse poolt lahendusi näinud. Nt valitsuse hiljutine otsus tõsta pensioniiga annab tegelikult hoogu juurde noorte tööpuuduse kasvu rattale, sest tööturule jäävad vanemad inimesed tõrjuvad noori veel enam välja. Paremerakonnad

Valitsuse hiljutine otsus tõsta pensioniiga annab veelgi hoogu juurde noorte tööpuuduse kasvu rattale.

rakendada või nendega midagi peale hakata. Erakondadel tuleks mõelda, kuidas motiveerida noori erakondade juurde jääma ja valima poliitilist karjääri, kuidas pakkuda neile väärilisi väljakutseid; mitte näha neis ohtu. Noori tuleb usaldada ja jagada neile vastutust.

Kuidas kirjeldad Eesti noorte, keda on ju nii vähe, pealtnäha üsna suuri poliitilisi erimeelsusi? Millega need on põhjendatud ja kas noored näevad maailma arenguid õigesti või silmaklappidega?

Esiteks, põhilistes küsimustes on Eesti ühiskond kokku leppinud: demokraatia, avatus, Euroopa Liit jne. Nüüd käib debatt juba „järgmise ringi“ üle, ehk: kuidas ehitada tulevikuriiki nii, et siin oleks kõigil hea elada. Kõik Eesti erakonnad pakuvad ja kaitsevad oma seisukohti. Arvamuste paljusus on pluss. Tihti heidetakse poliitikutele ette, et miks nad üksteist mustavad või maha teevad, tege-

valitsuserakonnad võiksid avatumad olla. Meil on ikka veel palju loosunglikku lähememist seal, kus oodatakse lihtsaid vastuseid. Ilusad sõnad Eesti tuleviku ja noorte toetamise kohta ei jõua tihti reaals poliitilises olukorras tegudeni. Ma ei arva, et meie noored näeksid maailma arenguid silmaklappidega, pigem vastupidi. Eesti noorel on peaaegu piiramatult ligipääs informatsioonile (blogid, Twitter, Facebook, alternatiivsed uudiskanaliid jm), tänu sellele lai silmaring ja haritus. Poliitilisi erimeelsusi on, kuid minu kogemus näitab, et ei ole noort, keda argumentide, ausa ja läbimõeldud jutuga ei annaks enda poole rääkida või teda veenda. Prantsuse president Nicolas Sarkozy on öelnud, et isegi kui noortel ei ole alati õigus, siis nende seisukohti mitte kuulata või maha teha on alati vale. Seepärast – seni, kuni noored julgevad välja öelda oma arvamust, küsida „Mida peaksime täna tegema? Mis

Palgatõus Eesti moodi

ehk kuidas Euroopa ühel vaesemal riigil oma õpetajate palka tõsta

Ütlen kohe, et vaeste hulka ei kuulu Kreeka, kes tõmbas kõigile koti pähe ning pidutseb. Läheb oma valuutaga edasi nagu õige mees. Kuuldavasti on tal riigi stabilisatsioonivarudes kulda rohkem kui Soomel, aga see ei takista kuumadel Kreeka ärimeestel Eurooliidule, s.t meile, võlga tagasi mitte maksta.

MÄRT SULTS

Tallinna Kunstigümnaasiumi direktor,
Tallinna linnavolikogu liige

püüavad meile jätta muljet, et see nii ei ole, kuid seni ei ole ükski nende argument piisavalt veenev.

Tööpuudusega tuleb tegelda tõsisemalt, jutust või loosungist on vähe. President Lennart Meri rääkis kunagi kolhoosiaegset lugu koosolekust, kus oli kaks päevakorrapunkti: esiteks – kuuri ehitamine, teiseks – kommunismi ehitamine. Kuivõrd naelu ei olnud, jäeti esimene punkt ära ja mindi kohe teise päevakorrapunkti juurde.

Miks Sina usud Keskerakonda? Oleks ju lihtsam ja poliitiliselt konkreetsem minna IRL-i või Reformi; tasustatakse ehk ka paremini?

Tuleb aru saada, et täna ei tegele keegi poliitikaga raha pärast, vaid hoopis mingil muul põhjusel: väljakutsed, isiklik areng, tahe otsuseid mõjutada, panna ennast proovile. Mina ei tulnud poliitikasse selle mõtte või küsimusega, et kuidas ühes või teises erakonnas mind tasustatakse. Rahateenimiseks on noortel palju lihtsamaid

Prantsuse president Nicolas Sarkozy on öelnud, et isegi kui noortel ei ole alati õigus, siis nende seisu-kohti mitte kuulata või maha teha on alati vale.

võimalusi (teha projekte, alustada oma äri, minna välismaale). Noori paneb erakondadega liituma mure Eesti pärast.

Eesti tulevik seisneb tugevas keskklassis, mitte ebavõrdsuse – regionaalse, majandusliku, haridusliku, keelelise – kasvus. Need erakonnad, kelle poliitikaks on tugeva keskklassi teke, kes pööravad tähelepanu sotsiaalsüsteemile, ebavõrdsuse vähendamisele, tööpuuduse kaotamisele, laiemalt – nõrgemate järgi-aitamisele, on olemas ka saja ja kahesaja aasta pärast. Neile erakondadele kuulub ka Eesti tulevik.

Küsis Urmi Reinde

Kuulsin meie valitsuse ettekandeid palkade tõusust ja mittetõusust, hindade tõusust ja miskist müstilisest majanduskasvust. Jäi mulje, et on jälle mitu Eestit – üks, kus ei panda juhtide palkadele ülempiire, ja teine, kus peab hakkama saama sellega, mis rikkamast Eestist järele jääb. Üks Eesti arvab ja arvestab, et teises Eestis elab aateline ja südametunnistusega kodanikond, kes teeb oma töö ükskõik millise palga eest korralikult ja kohusetundlikult ära. Jutt käib põhiliselt õpetajatest, sest ma ise olen õpetaja, lisaks koolijuht, kes Tallinna linnavolinikuna peab inimestele lahti seletama valitsuse iga järgneva trikitamise õpetajate palgapoliitikas. Õpetajad teevad oma töö nagu nii ehk naa ära. Eesti Vabariigis kasvanud ja hariduse saanud õpetajad tahavad aga saada Soome kolleegidega sarnast palka ega saa aru, kuidas meil seda raha ei ole.

Kuidas see punane loosung oligi: "Igaühele tema võimete kohaselt, igaühele tema vajaduste järgi!" Nõukaajal oli tore, vähemalt loosung oli olemas. Ma ei usu, et lisaks õpetajatele ka politseinikud, arstid, tuletõrjujad jätaksid oma töö tegemata ja hülgaksid eesti inimese (palganumbrit vaadates), kui ta satub hätta.

Meid valmistatakse ette vaesuseks

Meid valmistatakse ju ette elama vaesuse tingimustes. Suur poekett müüb juustusarnast toodet, ja selle hind on ka soodne, s.t õige juustu hinnast ikka kõvasti odavam. Ostin, proovisin, sülitasin selle surrogaadi prügikasti. Praegu veel ei maitsenud, aga paari aasta pärast... miks mitte. Riigis on õpetaja sattunud nende riigitõotajate valimisse, kelle palk külmutati kolmeks aastaks. Ei taha kohe mõelda, kui mitu eurot on kolme aasta pärast miinimumostukorvi hind, korteriüüridest, veest ja elektrist rääkimata. Arvan, et see arv on üsna suur, ning õpetajalpalgast muuks ei jätkugi. Arvan ka, et masu pole kaugelki läbi. Vaadake mõistlikult ja mõtestatult ringi, ja näete ise: meedia kirjeldused meie olukorrast ja majanduskasvust ei vasta reaalsusele.

Mitte õpetaja palk, vaid õpetaja toetus

Olgu, hakkame siis tõstma õpetajate palka. Seaduses on

õeldud, et palka makstakse reaalselt töötatud aja eest ja et ettemakseid ei teostata. Ma sõnastaksin õpetajate palga ümber: õpetajale makstav riigipoolne toetus. Kahe aasta pärast oleks selle palga nimi ellujäämiskomplekt.

Hinnad tõusevad nii otse kui ka kaudselt. Palga/toetuse eest saab märkamatu, aga kindla peale iga päevaga vähem osta. Märkamatu on muutunud toitumusharjumused, kultuuriürituste külastatavus jne. Olukorrad, mis tundusid igapäevased, on muutunud sündmusteks.

Lubati õpetajate palka tõsta 20%, ei tõstetud, hoopiski külmutati selle aasta tasemele kolmeks aastaks. Kuidas saaks rahahulka suurendamata tõsta palka? Lühendame töötatud aega ja tõstame töö intensiivsust sama raha eest.

Selgitan. Ühe õppetunni pikkus on 45 minutit, 20% sellest 9 minutit. Lihtsa teheteega saame tunni pikkuseks 45-9 = 36 minutit. Palk jääb õpetajal muutu- matuks, selliseks nagu riik määras ja külmutas. Ja me oleme sisemise reservi arvelt saanud tõsta õpetajate palka 20%. Talle makstakse sama palk töö intensiivistamise arvelt, samas jääb tal ühe tunni pealt 9 minutit tasustatavat lisaaega, millega ta saab luua lisaväärtust endale ja koolile. Õpetajal, kellel on tundide normkoormus 24 tundi, tekib siis nädalas 216 loomingulist tasustatavat lisaminutit, mis omakorda aga moodustavad 216 : 60 = 3,6 tundi. 3,6 tundi on juba arvestatav tunnivaba tasustatud lisaaeg nädalas. Seda juba esimesel aastal.

Koolide surmavanker liigub

Teame, et põhikooli- ja gümnaasiumiseadus on täitmiseks kõikidele koolidele, samuti riigiüksikutele. Riigi poolt soositud erakoolid muidugi käsivad oma lapsevanematel selle 9 minutit kinni maksta, ja nii saavadki erakoolide õpetajad oma palgatõusu kätte. Õpilastel jääb 9 minutit edu teiste munitsipaalkoolide õpilaste ees. Ma arvan, et riik nii arvestabki – eesmärgiks munitsipaalkoolid välja suretada ja muuta need algkoolideks.

Teisel aastal hakkab surmavanker kiiremini liikuma. Ühe õppetunni pikkuseks on juba 36 minutit 20% lühem aeg. Seega teisel palga külmutamise aastal oleks munitsipaalkoolides ühe õppetunni pikkus 36 - 7,2 = 28,8 minutit. Erakoolides ja kesklinnakoolides muidugi kästakse lapsevanematel taas vahe kinni

maksta, ja nad maksavadki. Nende lastel on tekkinud juba edumaa 16,2 minutit intensiivset õpiaega võrreldes keskmiste koolide õpilastega. Enamik keskmistest koolidest ei saa oma lapsevanemaid seliseks väljaminekuks sundida, sest lapsevanematel lihtsalt ei ole raha ja nad juba söövadki juustusarnase maitsega juustu- toodet.

Õpetajal tekib juurde 172,8 tasustatud lisaminutit, mis on

meilt ära külmutanud 3,6 + 2,88 + 2,3 = 8,78 tundi õpetamisaega nädalas, et mitte maksta lubatud palgatõusu ja andnud rikastele õppuritele 21,96 minutit intensiivset õpiaega edumaad. Kui nüüd võtta põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse sätted ette, siis tuleb munitsipaalgümnaasiumidel see läbida ja ka omandada haridusena kolme õppepäevaga nädalas. Sellega saavad ju õiged eestlased hakkama.

viisi:

Mitte keegi siin, minu Eestis, kui mina (minister) pole seda määranud, ei tohi omada haridust, kui mina (minister) pole seda lubanud ega ette andnud õpetatava taset ja mahtu, sest see, kelle käes on võim ja vägi, see määrab endale järeltuleva põlvkonna päritolu ja nendele järelkasvajatele antava hariduse taseme ning selleks vajaminevad vahendid...

DEBATT: Kui raha ei ole õpetajate palka maksta, võiks õpetaja lühendada õppetundide aega. Sellisele debatile kutsus üles Märt Sults, kunstiõpilaste kooli juht.

tema palgatõusuks. See teeb siis 172,8 : 60 = 2,88 tundi.

Teist külmutatud palgaga õppeaastat alustab siis munitsipaalkooli õpetaja 28,8-minutiste tundidega, täites ikka riigi poolt ette antud seaduslike kriteeriume.

Õpetajal on nüüd tekkinud tunnivaba aega, palgatõusuna käsitletavat ressursi 3,6 + 2,88 = 6,48 tundi. Nähtamatult on õpilaste koolinädal muutunud õpetajatel üks oma koolist tunnivaba päev, mida õpetaja võib kasutada kasvõi tasuliste järeleaitamistundide andmiseks. Eriti „ilus“ oleks riigi poolt vaadatuna, kui need järeleaitamistunnid toimuksid samas koolis, kust saadi palgatõusuks oma koolist vaba päev.

Kolmas aasta algab siis täiskohaga munitsipaalkooli õpetajal, kelle normkoormuseks on 24 tundi, 20% lühema õppetunniga kui teisel aastal.

Seega tunni pikkuseks jääb juba 28,8 - 5,76 = 23,04 minutit. Õpetajal tekib juurde 138,24 tunnivaba lisaminutit, mis siis omakorda teeb 138,24 : 60 = 2,3 tundi nädalas. Oleme nüüd jõudnud kolmanda külmutatud palgaga õppeaasta algusesse. Riik on

Kas võrdse kohtlemise printsiip on aga täidetud, nagu meie põhiseadus ette näeb, või on see põhiseadus natukene vildak?

Riigi tulevikul silmus kaelas

Kas palgatõus tööaja lühendamise aega, palgatõusuna töstmise arvel on sellises mahus tark tegu? Ei ole, aga kus on alternatiiv? (Julgen arvata, et ma tean vastust!) Kolleegid Eesti Koolijuhtide Ühendusest, ärge tegelege pisisjadega! Meie riigi tulevikule on silmus kaela visatud. Meie riik nõuab munitsipaalkoolide õpetajalt kolmandaks aastaks 8,78 (siia tuleb juurde arvestada üldtööaja koefitsient) tundi tasuta orjatööd; orjatöö kasutamine on praeguses maailmas aga keelatud tegevus.

Samas, õpetajaid on alati peetud sutsu kiiksuga inimesteks, aga kas me oleme siis suisa lolli- lid, kui oleme nõus kinni maksuma, sülitades näkku oma õpilastele, aadetele ja professionaalsusele, Toompea veidrike nivi sooja maa savannikooli vibuküttide tasemel vastu võetud otsused. Mina defineeriks Haridus- ministeeriumi motot nõnda-

Olgu see moto põhiseaduses pisut teisiti kirjeldatud, aga kui rahvas „väga tahab“, muudame põhiseaduse sõnastust juba järgmisel istungil, meil on president juba valitud.

Omaavalitsused elavad ilma riigi rahata

Ainuke nõrk koht selles Eesti Vabariigi valitsuse praeguses genotsiidiplaanis oma rahvale ja riigi järjepidevusele on järjest tugevnevad omaavalitsused, kes saavad ilma riigi rahata ehitada ja avada oma koole ning palgata ise õpetajaid sinna tööle. Suure algustähega õpetajad on saadaval praeguses olukorras igasse maakonda, kes mingilgi määral saab oma siseasju otsustada riigi rahakotist sõltumata. Ja jääbki ainult müüt, et Tallinna eliitkoolides on arvestatav haridustase. Omaavalitsused, kes suudavad õpetajate, arstide, päästemeeste jt palgatõusud välja vedada, ongi võitjad.

Riigis las olgu masu pealegi lõppenud; las statistikud liht- rahva hullutamiseks arvatavad riigi arvestuslikku olematut majanduskasvu – õpetajate palgad on kolmeks aastaks päriselt külmutatud.

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5

www.kesknadal.ee

Peame ikka meeles keelehoidjat Helju Valsi

Igal meie rahva liikmel lasub vastutus, et jääksime eestlasteks eurooplaste seas. Nõnda rõhutab Helju Vals oma keelekirjutiste valimikus „Pipart keele peale“ (2000). Selles raamatus meenutab 1. märtsil 1929 ilmavalgust näinud ja tänavu 31. mail manalasse varisenud tartlanna, kuidas ta 1953. aasta mais tuli „Edasi“ toimetusse tööle ja tunnetas kutsumust hakata keeleajakirjanikuks. Ajapikku lausa legendaarseks keelevalvuriks kujunenuna arendas ta keeletoimetajate kui tegelike keelehoidjate ametit enneolematu ulatuse ja täiuseni.

Määratu on olnud Helju Valsi (aastail 1957–1960 Helju Heuer) panus keelehoiu ja keelearendusse Eesti Ajakirjanike Liidu kaudu. Raske ära arvata, millisteks võinuksid 1958. aastal alguse saanud EAL-i keele- ja tõlkesektsooni jäljed meie kultuuriloos kujuneda, kui osavõturohkete avalike keelekoosolekute juhatuselaua taga poleks esimees Henno Meriste kõrval olnud aseesimees Helju Vals, see allaandmatu ja terase mõtlemissõnaga otse- ja kaudeütaja. Valsiga võidi nõustuda või mitte nõus olla, kuid kedagi ei jätnud ta ealeski ükskõikseks, ikka sundides juurdlema, kaaluma, hindama, otsustama.

Viimases elujärgus oli EAL-i auliige Helju Vals asendamatuks innustajaks praegusele EAL-i keeletoimkonnale.

Keelenaine Helju Vals nõudis ajakirjanikelt arukal keelerajal kulgemist. Ta oli keeletundjana väljakutsuvalt eriline – mitte kuiv grammatik, vaid rabavalt särav stilist. Teda kui innukat keele-eestluse hoidjat ja edendajat tunti ja tunnustati ka väljaspool keeleinimeste ringi. Jätkus ametlikkegi tunnustusi: Eesti Ajakirjanike Liidu kauni keele auhind (1997), Wiedemanni keeleauhind (2003), Valgetähe III klassi teenetemärk (2005). Oma kodulinna aukodanikuks sai Helju Vals 2006. aastal.

Igikestvas heitluses värdenime ja värdsõnade vastu, kirjapandud või väljaõeldud mõtte selguse ja värsuse eest lootsid keeleteadlikud ja -tundlikud kaaskodanikud kuni viimse ajani abi ja tuge Helju Valsilt, ootasid tema sõnavõtte leheveergudel. Mõnikord paisus tema peale lootmine koguni avalikeks otsesteks appihüüeteks: „Helju Vals, tulge ja aidake!“ Lahkunu keelehoiukirjutised aidaku kaitsta seda, mille kohta ta oma viimases kogumikus „Ei päevagi kirjareata“ (Tartu 2010) on öelnud: „Keel on olemise koda. Mis me oleksime ilma selle kojata? Kodutud! Tuulte tallata, saatuse tõugata.“

Tiit Maksim

Eesti Ajakirjanike Liidu keeletoimkonna juhataja

Seenioride koosolek Tartus

Laupäeval, 10. juunil 13.00

saavad Keskerakonna Tartu büros (Ülikooli 12) kohvilauas kokku seniiorid.

Keskerakonna omavalitsuskogu kutsub omavalitsustegelasi

9. juunil kell 14:00

Tallinna Rahvusraamatukogu kuppelsaali

Keskerakonna omavalitsuskogu aastakoosolekule

Päevakorras juhatusel töö aruande arutelu ja uue juhatusel valimine.

Palume koosolekust osa võtta!

Jüri Ratas

omavalitsuskogu esimees

Valijad ei toetanud majanduskriisist väljumist

Keskerakonnal oli olemas Eesti majanduskriisist välja viimise programm. Toda programmi Edgar Savisaar enne Riigikogu valimisi lendlehenä ei avaldanud, sest arvas, et opositsioon nendel valimistel parempoolseid erakondi võidab, sest oldi ju neli kahe vastu. Kuid tegelikkus osutus teiseks – võitsid valitsuserakonnad, kellel puudus Eesti majanduskriisist välja viimise programm. Seega tegid valijad oma eelistustega võimatuks majanduskriisist väljumise; selle ebameeldivad tagajärjed ootavad rahvast veel ees. Käesoleval juhul paljud valijad otsustasid valimistel oma saatuse. On ju igaüks oma õnne sepp.

Miks siis kaks opositsiooni-erakonda ei pääsenud Riigikogusse, mistõttu luhtus perspektiiv parandada Eesti rahva elujärge majanduskriisi olukorras?

Riigikogu valijatele lihtsalt ei meeldinud Rahvaliidu teiste erakondade omast tunduvalt erinevat programmi. Selles nõuti Riigikogu ja presidendi otsevalimisi ning rahva poolt referendumil algatamist ja läbi viimise õigust. Selle õiguse alusel oleks saanud rahvale kahjulikke seadusi annulleerida ja kehtestada nende asemel õiglasemad, nagu näeb seda ette põhiseadus.

Näiteks Šveitsis on põhiseadusega antud rahvale suure õiguse referendumile läbi viia, mistõttu riigis kuulub kõrgem võim rahvale, mitte aga parlamendile. Selle tagajärjel on tänu rahvaalgatusele saavutatud kõrge elatustase. Rahva hulgas oleval tarkpead, kes parlamenti ei kipu, saavad majandust seadusloome abil edukalt tõusuteele viia.

Riigikogu valijatele ei meeldinud ka erakonna Eestimaa Rohelised tegevus. Tahtsid ju rohelised piiri panna Eesti looduse hävitamisele – metsasuse järsule vähendamisele ja jäätmaade tekitamisele. Samuti olid valijatele pinnuks silmas ka roheliste hulka kuuluvad loomakaitsjad, kes olid ägedad kaitsma loomi nii tap-

mise kui ka halva kohtlemise eest.

Mõistsid ju rohelised hukka äriees Matikainen, kes enda lõbuks tappis maapoisi lemmikloomat, mistõttu too laps truu sõbra kaotuse puhul võttis endalt elu. Üldiseks heameeleks kohus äriees süüdi ei mõistnud, sest mingit protesti rahva poolt ei järgnenud.

Ka said loomakaitsjad hakkama sellise „hääbematusega“, et taunisid nende memepoegade tegevust, kes kaigastega tagusid surnuks ühel pööningul pesitsevad tuvid. Rahva heameeleks asi kohtusse ei läinud – vaikiti maha. Läänemaailmas oleks säärase tapatalgu puhul tõusnud suur lärm.

Valijate roheliste vaenuliku suhtumise tõttu seekord loodus- ja loomakaitsjad Riigikogusse enam esindatud ei ole. Nigelas valimistulemused tõendavad, et loodus ja loomad ei vaja kaitset.

Meie Riigikogu on kehtestanud valimisseaduse, mille alusel väikeerakonnad, kes saavad valimistulemuste põhjal alla viie koha, Riigikogusse ei pääsegi. Nende häältesaak jagatakse ära Riigikogusse pääsenud erakondade vahel. Esimese Eesti Vabariigi ajal kehtestas Riigikogu õiglasema valimisseaduse, mille järgi väikeerakonnad koondati

kokku ja said ikkagi Riigikogusse. Esimesse Riigikogusse said väikeerakonnad ainult ühe koha, kuid viienda Riigikogu valimistel juba 17 kohta, millest pahempoolsed kehvikud täitsid kolm.

Ka Soomes kehtiva valimisseaduse järgi pääsevad väikeerakonnad parlamenti.

Riigikogu poolt vastu võetud seadusele, mis ahistab parlamenti pääsemisel väikeerakonda, tuleb vaadata kui suurele inimõiguste rikkumisele, sest valija hääl läheb sellele erakonnale, kelle poolt ta ei hääletanud. Pole kahtlust, et Euroopa Inimõiguste Kohtu poole pöördumisel saaksid väikeerakondade valimiskvoodi ületanud kandidaadid (isiklikud häältest + erakonna poolt antud häältest) Riigikogusse või selle asemel suure rahalise hüvituse – riigikoguliikme nelja aastapalga ulatuses.

Teine valearvestus, mille Savisaar tegi, seisneb selles, et Europarlamendi liikmete valimise põhjal, kui parempoolset erakonda kokku, ta arvas, et Riigikogu valimistel tulevad samasugused tulemused. Ta ei arvestanud, et Europarlamendi valimistel kehtis hoopis teine valimissüsteem kui Riigikogu valimistel – otsevalimise süsteem ühe valimisringkonna puhul.

Siinjuures pean tähelepanu juhtima Eesti Vabariigi põhiseaduses olevale jämedale veale. Põhiseaduse järgi on Eesti Vabariigi rahvas kõrgeima riigivõimu kandja, kusjuures oma võimu ta teostab Riigikogu valimiste kaudu.

Sama põhiseaduse järgi kehtib proportsionaalne (erakondlik) valimissüsteem, mille järgi valija poolt antud hääl läheb hoopis teisele isikule, keda valija ei soovinud valida. See tähendab, et rahvas kui kõrgeim võimukandja ei saa Riigikogu valimistel normaalselt oma soovi täita, s.t oma võimu teostada, sest valija antud hääl ei lähe sellele, keda ta valis.

Kuna valijahääl sageli ei lähe valitud isikule, vaid proportsionaalne valimissüsteem määrab selle hoopis teisele isikule, et see pääseks valija tahte vastaselt Riigikogusse, siis on tegemist inimõiguste suure rikkumisega, mis kuulub Euroopa Inimõiguste Kohtu kompetentsi, kes nõuaks Riigikogult valimisseaduse kooskõlla viimist põhiseaduses ette nähtud kõrgeima võimukandja võimuga. Sel puhul tuleks kehtestada otsene valimissüsteem, mille puhul erakonnad ei saa rahva valikut omavolliselt muuta.

Olgu siinjuures märgitud, et otsene valimine ühe valimisringkonnaga on kõige õiglasem valimissüsteem – kandidaat saaks hääli kogu Eestist. Niisuguse valimissüsteemi korral oleksid suur Eesti patrioot Mart Helme ja tuntud filmimees Mark Soosaar pääsenud oma laialdase populaarsuse tõttu Riigikogusse – nad oleksid saanud palju hääli. Sellest nähtub, et Riigikogu on vildaka põhiseaduse abil rahvalt võimu ära võtnud.

Võimu puudumine ei võimalda ka Keskerakonnal rakendada majanduskriisist väljumise programmi. Seda valijad soovisidki, põhjustades eesti rahvale suure õnnetuse.

Ülo Ese

endine revident, Tallinn

Öökuninganna puhkes taas õitsele!

Oma kodumajas olen öökuningannat kasvatanud juba kolm aastat. Tundub, et minu hoolitsust ja armastust tänab ta teist aastat järjest õitsetulvaga.

Suure akna kõrval seisev lill on väheviljakas pinnases suutnud õitseda kahel aastal. Kui mullu puhkes öökuninganna õide 3. juunil, oli õisi kuus. Iga korraga õitses kaks õit paari kolme päeva tagant. Tänavu on kaheksa õienuppu ja esi-

mesed kaks õit avanesid 30. mail kell 20.30. Öökuninganna õied õitsevad õõ läbi kuni päikse tõusuni ja terve tuba on täis imelist lõhna.

Vanasti sai kuipalju kordi käidud seda imelist lilleilu nautimas Tartu Botaanikaaias, nüüd on see võimalus endal kodus.

Gleeri Paur

KESKNÄDAL

- Tellimine telefoni teel 617 77 17

- Internetis www.tellimine.ee

- meili teel - tellimine@expresspost.ee

Märkida nimi, aadress, tellimisperiood

- Eesti Posti postkontorites või otse oma postiljonilt

- Otsekorraldusega tellijad sõlmivad

otsekorralduslepingu, mille saajaks on Express Post.

Kuidas tellida populaarset rahva poliitikalehte?

- Tasumine

Tellimuse eest saab tasuda ainult kas Eesti Posti kontoris või tellijale saadetud arve alusel kõikides pangakontorites.

- Hind, soodushind ja tellimisperiood

Express Postist üksinda tellides on tellimuse kuu hind 2.30 euri.

Kolme kuu hind on 6.90 euri. Poolaasta hind (kuus kuud) on 13.80 euri ja aastahind (12 kuud) 26.84 euri.

Soodusena kahekesi tellides on 2.10 euri kuu/tellijaja kohta; kolmekesi tellides 1.92 euri kuu/tellijaja kohta. NB! Soodustust kehtib alates kolme kuu pikkusest tellimisperioodist, kusjuures arve tuleb koostada ühele aadressile ja ühele inimesele. Jaemüügis maksab üks lehenumber 0.58 euri.

- Kojukandes tekkinud tõrgete korral helistada 617 7717

- Info tel 617 7717

Loe Kesknädalast, mis Eesti elus tegelikult toimub!

Turniir metsapargis Paul Kerese meenutuseks

Paul Kerese tänava ja Lootuse puiestee nurgal asuvas metsapargis toimus 21. septembril 1988 male simultaanturniir, millega tähistati eestlaste suurkuju Paul Kerese võidetud AVRO turniiri 50. aastapäeva.

JÜRI RATAS
Riigikogu asespiiker

Simultaanist võttis osa 27 inimest. Toimunud andis 23. septembril ülevaate ajaleht „Noorte Hääle“. Artiklis välja toodud mõtte kohaselt võinuks selles pargis tulevikus olla väike paviljon, milles on püsivalt malelauad ning kus kõik huvilised saaksid maletada.

Läinud 23 aasta jooksul on selles toredas männikus mängitud võrk-, rahvaste- ja korvpalli. Hea tahte ja pealehakkamise korral leidub seal koht ka malemänguks. Pargis praegugi olev laste mänguväljak annab paigale kaalu juurde.

Siinkirjutaja on elanud üle kahekümne aasta Paul Kerese tänavas. Pidades lugu meie riigi suurkujust ja säravast nõmmelastest ning ka malemängust üldiselt, julgen teha ettepaneku nimetada see ilus männik Paul Kerese pargiks.

Põhjuse selleks annab ka see, et meie võrratu Paul Kerese suurte tegude meenutamiseks toimus tänava 28. mail metsapargis, suurmeistri kaua-aegse elukoha vahetus läheduses, vabaõhu maleturniir. Osa võttis 24 maletajat, lasteturniirist viis mängijat. Arvestust peeti nii täiskasvanute kui ka laste osas.

Mängiti Šveitsi süsteemis seitse vooru, mõlemal mängijal oli ühes voorus aega kümme minutit. Turniiri parimad täiskasvanute arvestuses olid:

SPORTLIK KOHTUMINE: Jüri Ratase sõnul on male, eeskätt tänu Paul Keresele, teinud meie maa tuntuks üleilmselt. Ning seetõttu vajab male senisest hoopis suuremat tähelepanu, kõigekülget toetust ja arendust.

1. **Raido Rätsep** 6,5 punkti;
2. **Mati Nei** 6 punkti; 3. **Georg Nero** 5 punkti. Lasteturniiri parimad olid: 1. **Georg Nero** 5 punkti; 2. **Ove Leishovnieks** 3 punkti; 3. **Karl Martin**

Lunden 2 punkti. Noorim osavõtja oli viieaastane ja saavutas lastest kolmanda koha. Täna kõik mängijad ja pealtvaatajad, kes tulid kohale, et austada Paul Kerest. Tema pärandist oli tulnud kõnelema kirjanik Ülo Tuulik, kes ise on kõva maletaja. On hea meel, et kohaletulnute

Nõmme Linnaosa Valitsus ja TREV-2 Grupp AS.

Male on fenomen, mis ülendab inimvaimu ja annab ka väiksele rahvale võimaluse saada suureks. Male, seda eeskätt tänu Paul Keresele, on teinud meie maa tuntuks üleilmselt. Arvan, et male vajab senisest hoopis suure-

mat tähelepanu, kõigekülget toetust ja arendust. Seda kõike üldsuse, ajakirjanduse, riigi ja omavalitsuste tasandil.

mat tähelepanu, kõigekülget toetust ja arendust. Seda kõike üldsuse, ajakirjanduse, riigi ja omavalitsuste tasandil.

ÕNNITLEME!

Enn Eesmaa

7.06.1946

65 uhket eluaastat, täis rõõme tööst, kultuurist, poliitikast ja perest!

Juubeli puhul õnnitlevad sõbrad, kolleegid, Kesknädal

Ettevaatust, statistiline keskmine!

Kui uskuda Statistikaametit ja võtta vaatluse alla üksnes esimene kvartal, sai keskmine eestlane tänava läbi aegade kõrgeimat brutopalka — 792 eurot, mis teeb meie vanas väeringus 12 392 krooni. Kes vähegi on süvenenud Statistikaameti keskmise palga arvutamise metoodikasse, teab, et statistiline keskmine palk saadakse valikuuringu tulemusena. Ehk – arvesse pole võetud sugugi kõiki Eesti ettevõt- teid ega asutusi, vaid ainult osa neist.

PEETER RAIDLA
Pärnu Postimehe peatoimetaja

Maksu- ja Tolliamet, millel on täpsed andmed palgade maksimise kohta Eestis ning mille andmestik puudutab kõiki siinseid ettevõtteid ja asutusi, kinnitab, et töötaja kohta tehti tänava esimeses kvartalis brutoväljamakseid märgatavalt väiksemas summas: 703 eurot ehk 10 995 krooni kuus.

Keda uskuda? Loomulikult Maksu- ja Tolliameti, sest selle andmed on täpsed. Kui tuua paralleel näiteks Riigikogu valimistega, võiks Statistikaameti andmeid võrrelda valimiselsete küsitlustega ning Maksu- ja Tolliameti andmeid tegelike valimistulemustega. Kahju, et riik ise ei taha seda tunnustada ja

arvutab oma ametnike palku jätkuvalt Statistikaameti andmetest lähtudes.

Sama probleem on tööpuudusega. Siingi on täpsed andmed vaid Maksu- ja Tolliametil, mille kinnitusel tehti tänava esimeses kvartalis väljamakseid 513 066 inimesele. Statistikaamet seab sellele vastu oma valikulise keskmise ja väidab, et tänava esimeses kvartalis oli meil tööga hõivatuid 591 300. Vaatamata sellele, et üle 78 000 neist sentigi ei teeninud.

Veel hullemaks läheb, kui hakata uurima, kui palju meil siis ikkagi töötuid on. Statistikaamet väidab, et tänava esimese kvartali seisuga oli tööta 99 300 inimest. Töötukassa arvutab

töötute protsenti kogu tööjõust, mille alla on võetud kogu tööjõud alates 16. eluaastast kuni pensionieani välja.

2010. aasta lõpu seisuga oli meil Töötukassa andmeil tööjõu üldhulk 648 000, kellest märtsi lõpu seisuga oli tööta 10,2 protsenti ehk 66 096 inimest.

Kui võtta aluseks tööjõu üldarv 648 000 ja sellest lahutada tänava esimeses kvartalis mingitki raha teeninud 513 066, saame vaheks 134 934. See teeb töötuseks tervelt 20,82%. Kaldun arvama, et just sellesse suurusjärku meie tegelik töötus jääbki. On arusaamatu, miks riik ei soovi kasutada meie riigi tubli Maksu- ja Tolliameti andmestikku. Kuuldavasti ei soovi maksuametnikud töötuse numbreid kommenteerida põhjusel, et keegi ei ole nende käest selgekohast analüüsi palunud. Paraku on kõik nende kommentaaridetagi selge: Eesti seis on äärmiselt kehv ja mingist majandusedust on ennastlik rääkida.

31. mai Pärnu Postimehest

TALLINNA TV

13.- 19. juuni

Esmaspäev, 13.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 11/15*
19:15 TeTeVeke: multifilm
19:30 Inimeste lood. Tallinna Panoraam 1. saade
20:00 Pealinnapilt
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Kõik nähtamatud lapsed (All The Invisible Children, Itaalia, Prantsusmaa, 2005)
22:55 KAVA
23:00 Inimeste lood. Tallinna Panoraam 1. saade*
23:30 Pealinnapilt*
00:00 TÄNA*
00:20 Kultuurimeeter*
00:50 Kõik nähtamatud lapsed (All The Invisible Children, Itaalia, Prantsusmaa, 2005)*
02:55 InfoTV

Teisipäev, 14.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 12/15*
19:15 Alternatiiv*
19:30 Vaba Mõtte Klubi 7/8*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Piirilinn (Bordertown, USA, 2006)
22:20 KAVA
22:25 Alternatiiv*
22:40 Vaba Mõtte Klubi 7/8*
23:40 TÄNA*
00:00 Dokumentaal. Park*
00:40 Piirilinn (Bordertown, USA, 2006)*
02:10 InfoTV

Kolmapäev, 15.06.

12:00 OTSE: Linnavalitsuse pressikonverents
18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 13/15*
19:15 Terve tervis*
19:30 Linnavalitsuse pressikonverents*
20:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris.
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
21:00 Karm Värk (Knallhart, Saksamaa, 2006)
22:35 KAVA
22:40 Terve tervis*
22:55 Linnavalitsuse pressikonverents*
23:25 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris*
23:55 TÄNA*
0:25 KodanikuTV. Südamele ära*
0:55 Karm Värk (Knallhart, Saksamaa, 2006)*
2:30 InfoTV

Neljapäev, 16.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 14/15*
19:15 TeTeVeke: multifilm
19:30 REC
20:00 KodanikuTV. Südamele ära
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Last ostmas (Nordeste, Argentiina, Prantsusmaa, Hispaania, 2005)
22:40 KAVA
22:45 REC*
23:15 KodanikuTV. Südamele ära*
23:45 TÄNA*
0:05 Last ostmas (Nordeste, Argentiina, Prantsusmaa, Hispaania, 2005)*
1:45 InfoTV

Reede, 17.06.

18:55 KAVA
19:00 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 15/15*
19:15 TeTeVeke: multifilm
19:20 Kuum ja terav*
20:00 Kultuurimeeter
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Terve tervis*
21:05 Meistrite linn 1. saade
21:25 Näkineid (Rusalka, Venemaa, 2007)
KAVA
23:20 Kuum ja terav*
23:25 Kultuurimeeter*
00:05 TÄNA*
00:55 Terve tervis*
01:10 Meistrite linn 1. saade*
01:30 Näkineid (Rusalka, Venemaa, 2007)*
03:25 InfoTV

Laupäev, 18.06.

09:25 KAVA
09:30 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 11/15*
09:45 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 12/15*
10:00 Hommikukohv*
10:30 Kultuurimeeter*
11:00 Maa ja ilm. XI noorte laulu- ja tantsupeo ettevalmistustuhin koolis ja kultuuris*
11:30 Näkineid (Rusalka, Venemaa, 2007)*
13:25 Meistrite linn 1. saade*
13:45 InfoTV
18:55 KAVA
19:00 Inimeste lood. Tallinna Panoraam 1. saade*
19:30 Aleksei Turovski lood, 7.
20:00 Garaažist välja*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Euroopa tee (European way), 4. saade
21:00 Kui me kohtusime (Jab We Met, India, 2007)
23:25 KAVA
23:30 Aleksei Turovski lood, 7*
00:00 Garaažist välja*
00:30 Kui me kohtusime (Jab We Met, India, 2007)*
02:55 InfoTV

Pühapäev, 19.06.

09:25 KAVA
09:30 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 13/15*
09:45 TeTeVeke: Vurr Vanalinnas
Muusikamajas, 14/15*
10:00 Terve tervis*
10:30 Hommikukohv*
11:00 Alternatiiv*
11:15 Euroopa tee (European way), 4. saade
11:30 Kui me kohtusime (Jab We Met, India, 2007)*
13:55 InfoTV
18:55 KAVA
19:00 Doksaade. Tallinna Päev 2011
19:30 Vaba Mõtte Klubi 8/8
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Euroopa tee (European way), 4. saade. Vene keeles*
21:00 Tallinn liigub: Tallinna võimlemispidu*
22:00 Elizabeth I, 2. osa (Elizabeth I, Suurbritannia, 2005)
23:55 KAVA
00:00 Doksaade. Tallinna Päev 2011*
00:30 Vaba Mõtte Klubi 8/8*
01:30 Elizabeth I, 2. osa (Elizabeth I, Suurbritannia, 2005)*
03:25 InfoTV

